

ΚΕΦΑΛΑΙΟ X

Τα Παράξενα της φύσης

**Charles Pravaz
(1791 - 1853)**

Το 1853, ο Γάλλος Φυσικός C. Pravaz ανακάλυψε την πρώτη μεταλλική σύριγγα. Πρόσθεσε μία λεπτή διάτρητη βελόνα στην άκρη της σύριγγας αντί για σωλήνα. Αυτό ήταν μια σπουδαία εφεύρεση. Μια κατανόηση της θεωρίας των μικροβίων της αρρώστειας – και της απόλυτης σπουδαιότητας της χρήσης αποστειρωμένων βελόνων που ανέμενε της ανακάλυψης των Λίστερ, Παστέρ και Κόχ. Αιθιά η ενδοφλέβια ένεση επιτρέπει γρήγορη ανακούφιση πόνου και η επαγωγή γενικής αναισθησίας όταν κατάλληλες ουσίες αναπτύχθηκαν. Ο Pravaz, χρησιμοποίησε την σύριγγά του για ενδοαρτηριακή ένεση στην θεραπεία του ανευρίσματος. Ο Γούντ χρησιμοποίησε την σύριγγά του για τον έλεγχο των νευραλγικών πόνων.

Aν ο άνθρωπος σταθεί με προσοχή μπροστά σε ορισμένα φαινόμενα που διέπουν τη ζωή και τη δράση του φυτικού και ζωικού κόσμου, κυριολεκτικά θα μείνει άναυδος.

Στα μέσα του 19ου αιώνα, ένας επινοητικός ορθοπαιδικός ιατρός, ο **Δρ. Pravaz**, ανακάλυψε τη σύριγγα. Το επίτευγμα της βύθισης της βελόνας μέσα στη σάρκα για την εισαγωγή ενός φαρμάκου θεωρήθηκε στην εποχή του κορυφαίο. Όμως, η φύση προηγείται. Αν μελετήσουμε τα φίδια, θα διαπιστώσουμε ότι στο κεφάλι τους και στο στόμα τους διαθέτουν μια καταπληκτική συσκευή σύριγγας. Αποτελείται από τον αδένα που περιέχει το δηλητήριο, από το σωλήνα – αγωγό που το μεταφέρει και από μια δέσμη ειδικών δοντιών στην άνω σιαγόνα. Αυτά τα δόντια είναι κοίλα, διάτρητα εσωτερικά και απολήγουν σε μια οξύτατη κορυφή.

Όταν το φίδι δαγκώσει τη λεία του, συστέλλονται οι μυς γύρω από τον αδένα, αναγκάζουν το δηλητήριο να βγει και, από την άκρη του ειδικού δοντιού, να εκχυθεί το υγρό στο ξένο σώμα. Δηλαδή μια πλήρης χειρουργική επέμβαση.

Στο έτος 1800, ο Ιταλός φυσικός **Αλέξανδρος Βόλτα** έφερε στο φως μια μοναδική εφεύρεση. Ανακάλυψε την ηλεκτρική στήλη, που πήρε και το όνομά του και ονομάστηκε βολταϊκή στήλη. Η ανακάλυψη αυτή χαρακτηρίστηκε ως το μεγαλύτερο επιστημονικό επίτευγμα που γνώρισε ποτέ ο κόσμος.

Όμως, κι εδώ προηγείται η φύση.

Στο βυθό του ωκεανού, σε βάθος μεγαλύτερο από 500 μέτρα, εκεί που κυριαρχεί το απόλυτο σκοτάδι, υπάρχουν ψάρια με πραγματικό ηλεκτρισμό, δηλαδή ψάρια με ηλεκτρικό ρεύμα που παράγεται μέσα σε αυτόνομες γεννήτριες του οργανισμού τους. Μπορούμε εύκολα να τα ονομάσουμε εργοστάσια παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Κάθε ένα από αυτά τα ψάρια είναι μια τέλεια ηλεκτρική συσκευή, που τα μόνα στοιχεία που της λείπουν είναι το ρολόι και ο διακόπτης.

Ο κόσμος πιστεύει ότι ο Ιωσήφ Μογγολφιέρος είναι ο πρώτος άνθρωπος στον κόσμο που το έτος 1777 κατόρθωσε να

Αν παρατηρήσουμε με προσοχή τους σπόρους του ραδικιού όταν ταξιδεύουν στον αέρα για να σκορπιστούν μέσα στη φύση, είναι όλοι προσδεμένοι σε ένα πολύ λεπτό, αλλά ανθεκτικό χνούδι, που αποτελεί μικροσκοπικό αλεξίπτωτο.

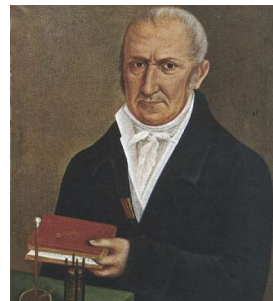
κατασκευάζει ένα αλεξίπτωτο. Όμως, ο κόσμος κάνει λάθος.

Πριν από τον Μογγολφιέρο υπήρχε το....ραδίκι !!!

Αν παρατηρήσουμε με προσοχή τους σπόρους του ραδικιού όταν ταξιδεύουν στον αέρα για να σκορπιστούν μέσα στη φύση, είναι όλοι προσδεμένοι σε ένα πολύ λεπτό, αλλά ανθεκτικό χνούδι, που αποτελεί μικροσκοπικό αλεξίπτωτο.

Το ίδιο ακριβώς αλεξίπτωτο έχουν δεμένο στους ώμους τους οι σπόροι της λεύκας και του πλατάνου. Μόνον που, αντί για χνούδι, φέρουν μεταξωτά νήματα.

Ζούμε, στη διαστημική εποχή. Χιλιάδες επιστήμονες σ' ολόκληρο τον κόσμο επινοούν συνεχώς νέες συσκευές τόσο για την εξερεύνηση του διαστήματος όσο και για την εποίκηση του ανθρώπου σε άλλο πλανήτη. Πολλά από τα μηχανήματα που χρησιμοποιεί σήμερα η επιστημονική κοινότητα αποτελούν πιστή απομίμηση καταπληκτικών οργάνων κάποιου ερπετού ή εντόμου.

Alessandro Volta
1745-1827

Γεννήθηκε και σπούδασε στο Κόμο Λομπάρντ της Ιταλίας, όπου έγινε καθηγητής Φυσικής στο Ρόγιαλ σχολείο το 1774.

Το 1775 εφεύρε το "ηλεκτροφόρο", μια συσκευή που παρήγε στατική ηλεκτρική φόρτιση.

Το 1779 έγινε καθηγητής Φυσικής στο πανεπιστήμιο της Παβία, μία θέση που είχε για 25 χρόνια. Το 1800, ως αποτέλεσμα επαγγελματικής διαφωνίας για την Γαλβανική απάντηση που έγινε από τον Λουίτζι Γκαλβάνι, αυτός ανέπτυξε το ηλεγόμενο Βοηθητικό σωρό, ένα πρώιμο στάδιο της ηλεκτρικής μπαταρίας, που παράγει ένα σταθερό ηλεκτρικό ρεύμα. Ο Volta είχε υποστηρίξει ότι, το πιο αποτελεσματικό ζευγάρι ανόμοιων μετάλλων για να παράγουν ηλεκτρισμό ήταν ο ψευδάργυρος και το ασήμι.

Αν κοντά από το φίδι περάσει κάτι, που παρουσιάζει έστω και ελάχιστη διαφορά στη θερμοκρασία από αυτήν που έχει το περιβάλλον, εκτινάσσεται αστραπιαία και το συλλαμβάνει.

Ορισμένα φίδια, όπως ο όφης ο τριγωνοκέφαλος της Αμερικής, κοινώς κροταλίας, έχουν σ' ένα μικρό βαθούλωμα ανάμεσα στα μάτια τους ένα καταπληκτικό ανιχνευτή θερμότητας, ένα θερμομέτρο εξαιρετικής λεπτότητας και ευαισθησίας.

Αν κοντά από το φίδι περάσει κάτι, που παρουσιάζει έστω και ελάχιστη διαφορά στη θερμοκρασία από αυτήν που έχει το περιβάλλον, ακόμα και διαφορά ενός χιλιοστού του βαθμού Κελσίου, αμέσως το επισημάνει και, αν ανήκει σε φαγώσιμο είδος, εκτινάσσεται αστραπιαία και το συλλαμβάνει.

Με βάση τη φιδίσια αυτή συσκευή, οι Αμερικανοί επιστήμονες κατασκεύασαν ένα σπουδαίο θερμομετρικό όργανο και εφοδίασαν με αυτό, για πρώτη φορά, το δορυφόρο Μίδα με στόχο την ακριβή καταγραφή της θερμοκρασίας των ατμοσφαιρικών στρωμάτων.

Πριν μερικά χρόνια ο διεθνής τύπος έγραφε : « **Ο Άρης θα εξερευνηθεί με το μάτι του βατράχου. Θα κατασκευασθεί**

Ο Άρης θα εξερευνηθεί με το μάτι του βατράχου. Θα κατασκευασθεί συσκευή που θα μιμείται τις ιδιότητές του.

Δημοσίευσά σε εφημερίδες, γράφει :
 «Το μάτι της μύγας στο διάστημα. Με μια
 νέα φωτογραφική μηχανή οι αστρονόμοι
 αποτυπώνουν λεπτομέρειες των αστέρων
 ».

συσκευή που θα μιμείται τις ιδιότητές του. Ο βάτραχος αντιλαμβάνεται αμέσως την ύπαρξη μικροοργανισμών ».

Όταν επιστήμονες νευροφυσιολόγοι μελέτησαν προσεκτικά τον οφθαλμό του βατράχου, διαπίστωσαν δύο ιδιοτυπίες. Πρώτον, ότι βλέπει μόνον όσα υπάρχουν κοντά του και τον αφορούν άμεσα. Και δεύτερον, ότι σε κρίσιμες στιγμές θέτει αυτομάτως σε κίνηση τα μέλη του σώματός του, χωρίς να μεσολαβήσει ενέργεια του εγκεφάλου του. Με λίγα λόγια, ο βάτραχος έχει μέσα στο μάτι του ένα δεύτερο εγκέφαλο.

Όταν οι επιστήμονες σχεδίαζαν την εξερεύνηση του πλανήτη Άρη με τον Βάϊκινγκ, αναζητούσαν κάποια συσκευή που να τοποθετηθεί μέσα στο διαστημικό όχημα, για να δώσει πληροφορίες για μικροσκοπικές μορφές ζωής που, πιθανόν, να υπήρχαν στον ερυθρό πλανήτη. Η συσκευή που κατασκεύασαν αφορούσε σε ένα όργανο που λειτουργούσε όπως το μάτι του βατράχου...

Άλλο, πιο πρόσφατο δημοσίευμα σε εφημερίδες, γράφει : **«Το μάτι της μύγας στο διάστημα. Με μια νέα φωτογραφική μηχανή οι αστρονόμοι αποτυπώνουν λεπτομέρειες των αστέρων».**

Όταν ένα τηλεσκόπιο φωτογραφίζει κάποιο αστέρι, οι φωτογραφίες παρουσιάζουν μια συγκεχυμένη κατάσταση που οφείλεται στη διάθλαση του φωτός. Η ατμόσφαιρα, γύρω από την οπτική γωνία του τηλεσκοπίου,

διαθλά το φως που εισέρχεται στο κάτοπτρο.

Αν όμως το κάτοπτρο διαιρεθεί σε πολλούς μικρότερους φακούς, κατά το πρότυπο του πολυεδρικού οφθαλμού της μύγας, τότε θα καταγράφονται για κάθε φωτογραφία εκατό ως πεντακόσιες εικόνες και, στο τέλος, οι διαφορετικές πληροφορίες της κάθε εικόνας συναρμολογούνται και έχουμε μια συνολική, ολοκάθαρη απεικόνιση του διαστημικού τοπίου που φωτογραφίσαμε.

Έτσι εξουδετερώνονται οι παραμορφώσεις που δημιουργεί η γήινη ατμόσφαιρα. Η οπτική Αστρονομία χρωστάει ευγνωμοσύνη στο ενοχλητικό αυτό έντομο που λέγεται μύγα !!!

Λίγο πριν κηρυχθεί ο Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμος, ο διαπρεπής Βρετανός επιστήμονας **Ουάτσον Ουάτ** ανακάλυψε μια σπουδαιότατη συσκευή, η οποία αποδείχθηκε πολύ χρήσιμη στον πόλεμο που επακολούθησε. Η συσκευή αυτή παρείχε τη δυνατότητα να επισημαίνει τα εχθρικά πλοία ή τα υποβρύχια ή τα αεροπλάνα, με σκοτάδι ή φως, με βροχή ή ξαστεριά.

Η συσκευή αυτή είναι το γνωστό μας ραντάρ.

Το ραντάρ απαρτίζεται από έναν πομπό και ένα δέκτη. Είναι δηλαδή ένας πλήρης ραδιοσταθμός. Ο πομπός παράγει κύματα που μέσω μιας μεταλλικής κεραίας αποστέλλονται προς κάποια κατεύθυνση.

Κάθε νυχτερίδα κουβαλάει μέσα της ένα πλήρες ραντάρ με μόνη διαφορά ότι, αντί να κάνει ανάκλαση ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων, κάνει ανάκλαση υπερηχητικών κυμάτων, κάτι ασφαλώς πιο δύσκολο και πιο εξελιγμένο.

Το ραντάρ απαρτίζεται από έναν πομπό και ένα δέκτη. Είναι δηλαδή ένας πλήρης ραδιοσταθμός. Ο πομπός παράγει κύματα που μέσω μιας μεταλλικής κεραίας αποστέλλονται προς κάποια κατεύθυνση. Αν κατά τη διαδρομή τους συναντήσουν κάποιο εμπόδιο, ανακλώνται, επιστρέφουν πίσω και συλλαμβάνονται από το δέκτη. Ο χειριστής βλέπει την ανάκλαση του κύματος σε μια ειδική οθόνη τηλεοράσεως και λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα.

Στην περίοδο ειρήνης, το ραντάρ είναι ο φύλακας – άγγελος στα πλοία που κινδυνεύουν να συγκρουσθούν με άλλα πλοία ή παγόβουνα και στα αεροπλάνα που κινδυνεύουν να συγκρουστούν με άλλα αεροπλάνα ή κορυφές βουνών.

Τα κύματα που χρησιμοποιούνται στη συσκευή του ραντάρ είναι ηλεκτρομαγνητικά. Πρόκειται για κύματα που είναι αόρατα από το ανθρώπινο μάτι και που η φύση τους και οι ιδιότητές τους είναι οι ίδιες με αυτές του φωτός.

Με λίγα λόγια, το ραντάρ χρησιμοποιείται για την ανάκλαση των ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων.

Στην αστρονομία τα ραντάρ αποδεικνύονται πολύ χρήσιμα σε μετρήσεις και ανιχνεύσεις που αδυνατούν να τις κάνουν τα τηλεσκόπια, λόγω των προβλημάτων που δημιουργούν οι ηλιακές ακτίνες. Το ραντάρ όμως, δεν επηρεάζεται από τις ηλιακές ακτίνες και εκπέμπει ελεύθερα παντού τα κύματά του.

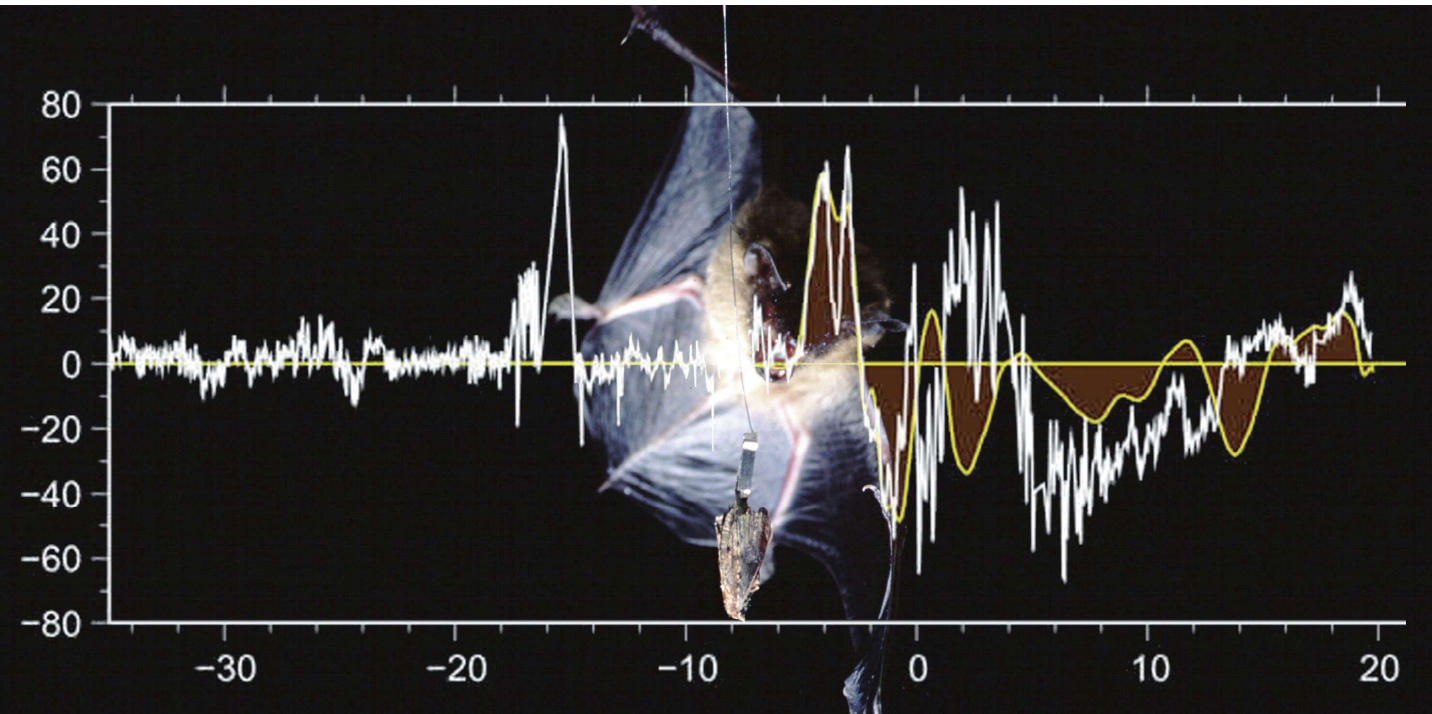
Οι σύγχρονοι φυσιοδίφες διεπίστωσαν ότι οι πρώτοι εφευρέτες των ραντάρ είναι...οι νυχτερίδες.

Κάθε νυχτερίδα κουβαλάει μέσα της ένα πλήρες ραντάρ με μόνη διαφορά ότι, αντί να κάνει ανάκλαση ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων, κάνει ανάκλαση υπερηχητικών κυμάτων, κάτι ασφαλώς πιο δύσκολο και πιο εξελιγμένο.

Ας μιλήσουμε, κατ' αρχήν, για τους υπέρηχους.

Όταν ένα σώμα υποστεί παλμική κίνηση, παράγει ήχο. Ο αριθμός των δονήσεων σε ένα δευτερόλεπτο ονομάζεται συχνότητα. Όταν η συχνότητα είναι πολύ υψηλή, φτάνουμε στους υπέρηχους.

Όταν, σε ένα δευτερόλεπτο, οι δονήσεις φθάνουν τις 20.000, ο ήχος που παράγεται δεν μπορεί να συλληφθεί από το ανθρώπινο

αφτί. Αυτοί είναι οι υπέρηχοι. Όταν είναι κάτω των 16, μιλούμε για υπόηχους.

Η μεταφορά μεγάλης ενέργειας που παρέχεται από τους υπέρηχους, τους κάνει να έχουν ξεχωριστό ενδιαφέρον.

Σήμερα τους χρησιμοποιεί η επιστήμη σε ποικίλες εφαρμογές.

Στη δημιουργία νέων τύπων μεταλλικών κραμάτων και μειγμάτων, στις ιατρικές διαγνώσεις, τα γνωστά υπερηχογραφήματα, στις χειρουργικές επεμβάσεις, στην επιτάχυνση των χημικών αντιδράσεων, στο καθάρισμα καπνοδόχων και άλλα πολλά.

Επιστρέφοντας στο περίεργο θηλαστικό, τη νυχτερίδα, παρατηρούμε ότι, ενώ έχει αδύνατη όραση, μπορεί να κινείται με μεγάλη ταχύτητα και άνεση μέσα στο σκοτάδι.

Και όχι μόνον να πετάει, αλλά και να συλλαμβάνει μέσα στο βαθύ σκοτάδι πολυάριθμα έντομα, χωρίς να χτυπά πάνω σε ηλεκτρικά καλώδια ή κολώνες ή τοίχους.

Σε ένα επιστημονικό πείραμα έκλεισαν εντελώς τα μάτια μιας νυχτερίδας. Αυτή όμως πέταξε με μεγάλη άνεση και συνελάμβανε

Κάθε νυχτερίδα κουβαλάει μέσα της ένα πλήρες ραντάρ με μόνη διαφορά ότι, αντί να κάνει ανάκλιση ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων, κάνει ανάκλιση υπερηχητικών κυμάτων, κάτι ασφαλώς πιο δύσκολο και πιο εξελιγμένο.

Τέτοιες συσκευές
νυχτερίδας συναντάμε
στα δελφίνια που
εκπέμπουν υπερηχητικά
κύματα σε συχνότητα
200.000 δονήσεων το
δευτερόλεπτο..

κουνούπια και άλλα έντομα, χωρίς να έχει κανένα πρόβλημα με τα κλειστά της μάτια.

Νεότερες επιστημονικές έρευνες έλυσαν το μυστήριο του αυτόματου προσανατολισμού των νυχτερίδων.

Εξακριβώθηκε ότι το περίεργο αυτό θηλαστικό διαθέτει μια εξαιρετικά πολύπλοκη συσκευή, που λειτουργεί όπως το ραντάρ, με μόνη διαφορά ότι στη θέση των ραδιομαγνητικών κυμάτων έχουμε υπερηχητικά κύματα. Το σύστημα αυτό του εντοπισμού του ήχου ονομάζεται σόναρ.

Κάθε νυχτερίδα εκπέμπει ήχους – κρότους από τον οστέινο λάρυγγά της. Επειδή το ανθρώπινο αφτί δεν μπορεί να συλλάβει αυτούς τους ήχους, τους ονομάσαμε υπέρηχους.

Οι εκπομπές είναι σύντομες και διακεκομμένες, συνήθως 20 ή 30 στο κάθε δευτερόλεπτο, ανάλογα με το είδος της νυχτερίδας.

Οι υπέρηχοι αυτοί βγαίνουν από τα ρουθούνια, τα οποία, μαζί με τη μύτη, έχουν την κατασκευή μεγαφώνου που κατευθύνει τον ήχο προς ένα συγκεκριμένο σημείο. Το αποτέλεσμα προξενεί θαυμασμό, κατάπληξη, δέος!

Τέτοιες συσκευές νυχτερίδας συναντάμε στα δελφίνια που εκπέμπουν υπερηχητικά κύματα σε συχνότητα 200.000 δονήσεων το δευτερόλεπτο..

Εκπομπές και λήψεις κυμάτων έχουμε και στον κόσμο των εντόμων. Έχει αποδειχθεί με επιστημονικά πειράματα ότι πολλά έντομα έχουν κεραίες που εκτελούν έργο πομπού και δέκτη.

Το πιο φιλόμουσο έντομο θεωρείται ο σκόρος. Ο σκόρος διαθέτει μια πλήρη ραδιοφωνική συσκευή. Ο θηλυκός σκόρος εκπέμπει το μήνυμα από το ανοιχτό παράθυρο του σπιτιού, ο αρσενικός το συλλαμβάνει σε κύμα ορισμένου μήκους και στέλνει σχετική απάντηση. Κάπως έτσι αρχίζουν τα ειδύλλια στον κόσμο των σκόρων, που σχεδόν όλα καταλήγουν σε γάμο και, βεβαίως, πολλούς απογόνους !!!....

Η σύγχρονη επιστήμη της Βιονικής αναζητά κάθε μορφής πληροφορία στον απέραντο κόσμο των φυσικών προτύπων.

Η τεχνολογική σοφία είναι απλά μια απομίμηση της φυσικής σοφίας. Η μελέτη βιολογικών μεθόδων και διαδικασιών λύνει

Το πιο φιλόμυσο έντομο θεωρείται ο σκόρος. Ο σκόρος διαθέτει μια πλήρη ραδιοφωνική συσκευή. Ο θηλυκός σκόρος εκπέμπει το μήνυμα από το ανοιχτό παράθυρο του σπιτιού, ο αρσενικός το συλλογισμένο σε κύμα ορισμένου μήκους και στέλνει σχετική απάντηση.

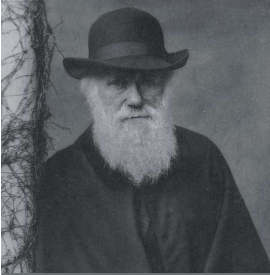
τεχνολογικά, μηχανικά, ακόμη και μαθηματικά προβλήματα. Σύμβολό της έχει ένα σύμπλεγμα νυστεριού, ηλεκτρικού κολλητήρος, και των μαθηματικών συμβόλων της ολοκληρώσεως.

Βρισκόμαστε δηλαδή ενώπιον μιας πανίσχυρης συμμαχίας της βιολογίας, της τεχνολογίας και των μαθηματικών. Είναι σίγουρο ότι στο μέλλον θα αποδειχθούν οι αιώνιοι αρραγείς δεσμοί αυτής της Βιονικής συμμαχίας δυνάμεων, που δε δημιουργήθηκε από εξελικτική σύνθεση νόμων, αλλά από πάντα και για πάντα ήταν και θα είναι μια ομότροπη, ομόνομη και ομόλογη δύναμη, εξισωμένη γεωμετρικά, μαθηματικά και λειτουργικά με όλες τις δυνάμεις που συνθέτουν το αιώνιο ΟΛΟΝ του συμπαντικού κόσμου.

Η θεωρία του Δαρβίνου

**Κάρολος Ροβέρτος
Δαρβίνος**

1809 - 1882

Βρετανός φυσιοδίφης, ο οποίος έμεινε διάσημος στην ιστορία ως ο θεμελιωτής της θεωρίας της εξέλιξης, καθώς και ως εισηγητής της θεωρίας της φυσικής επιλογής μέσω της οποίας πρότεινε ότι συντελείται η εξέλιξη. Η θεωρία της εξέλιξης αποτελεί σήμερα αναπόσπαστο μέρος της βιολογίας. Ο Δαρβίνος έδωσε μια απάντηση στο πώς τα είδη διαχωρίζονται, χρησιμοποιώντας ως αναλογία τις ιδέες της βιομηχανίας σχετικά με τον καταμερισμό εργασίας, όπου η κάθε ποικιλία βρίσκει το δικό της θώκο, ώστε όλα τα είδη να μπορούν να διαφοροποιούνται. Πειραματίστηκε με σπόρους, ελέγχοντας την ικανότητά τους να επιβιώνουν σε θαλασινό νερό, άρα και την ικανότητά τους να μεταφέρονται σε απομονωμένα νησιά. Τα πειράματα και οι έρευνές του για την εξέλιξη έχουν καταγραφεί σε πέντε βιβλία για τα φυτά. Στο τελευταίο του βιβλίο στράφηκε στους γεωσκώληκες και την επίδραση που έχουν σε διάφορα στρώματα του εδάφους.

εωρώ απαραίτητο, μέσα από τις πληροφορίες που παρέχονται από αυτό το έργο, να αναφερθώ και στην πολυσυζητημένη θεωρία του Καρόλου Δαρβίνου που δημοσιεύθηκε το 1859 σε ένα βιβλίο του με τίτλο «**Η προέλευση**

των ειδών» (The Origin of the Species).

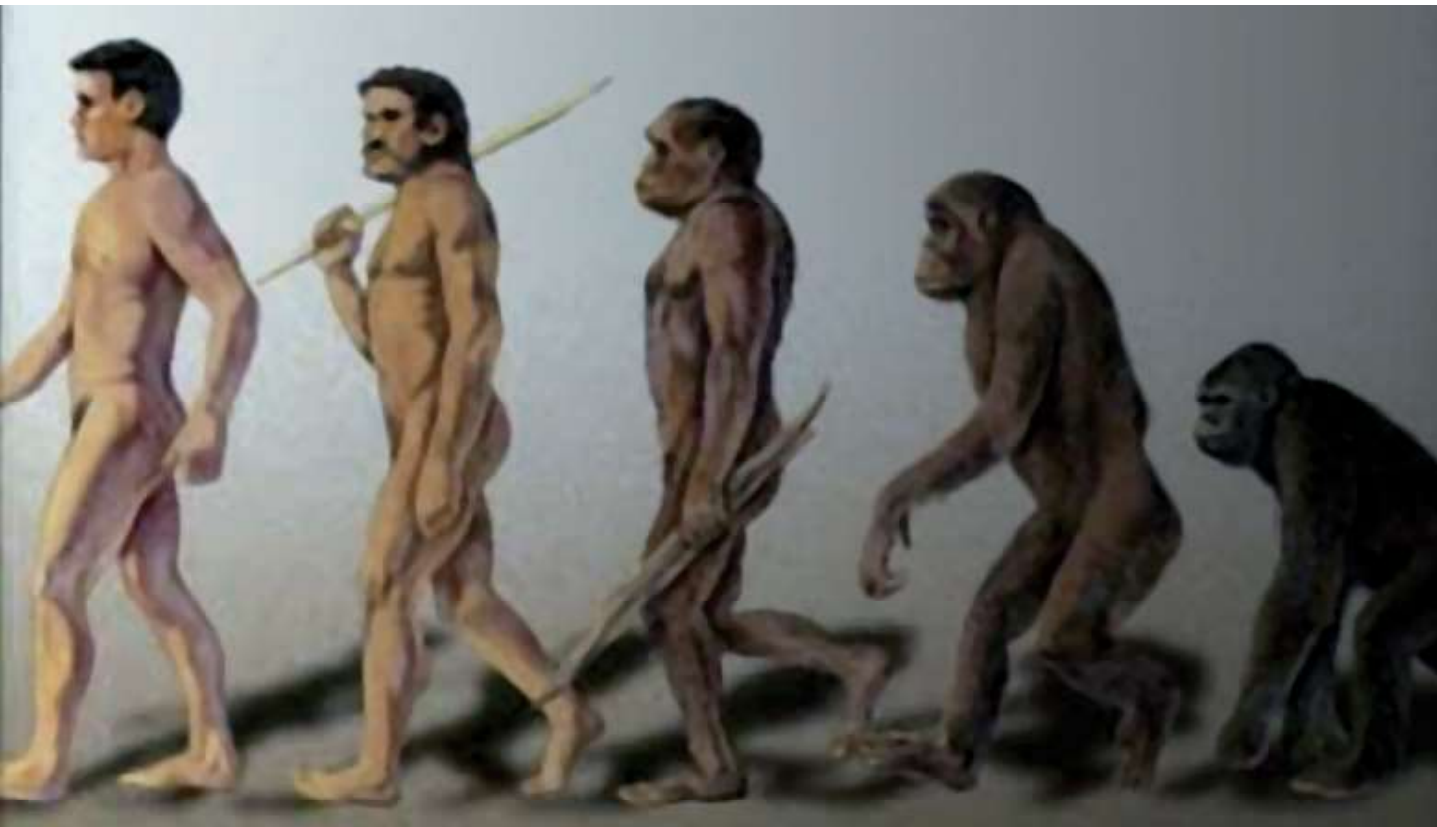
Σ' αυτό το βιβλίο ο Δαρβίνος περιγράφει τις συγκριτικές μελέτες του από τα ταξίδια που πραγματοποίησε επί 20 ολόκληρα χρόνια σε πολλές χώρες του κόσμου και ιδιαίτερα στα νησιά Γκαλαπάγκος του Αρχιπελάγους.

Στο βιβλίο αυτό ο Δαρβίνος γράφει ότι, τα είδη του ζωικού βασιλείου δεν παραμένουν αμετάβλητα, όπως υποστηρίζει ο Αριστοτέλης, αλλά έχουν κοινή καταγωγή και εξελίσσονται με την πάροδο των χιλιετιών.

Μπορούν και επιβιώνουν στην φύση μόνον εκείνα τα είδη του ζωικού και του φυτικού βασιλείου που έχουν την ικανότητα να προσαρμοστούν στο εκάστοτε περιβάλλον, όπως αυτό διαμορφώνεται από γεωλογικά, φυσικοχημικά και άλλα φαινόμενα. Όλα αυτά βεβαίως τα ισχυρίζεται ο Δαρβίνος χωρίς να αναφέρεται στην αιτία της άποψής του αλλά ούτε και σε λεπτομέρειες που αφορούν στον μηχανισμό που διατηρεί τα ζώα και τα φυτά στο φλοιό του πλανήτη μας.

Οι απόψεις του Δαρβίνου αιφνιδίασαν την επιστημονική κοινότητα της εποχής του για τον απλό λόγο ότι, αν ίσχυε η θεωρία της εξέλιξης όπως την περιέγραφε, έπρεπε ο κάθε λογικός άνθρωπος να ψάξει πίσω στο χρόνο, ν' ανακαλύψει τους προγόνους του, τους πιθήκους.

Ο Δαρβίνος που είχε σπουδάσει Θεολογία, χαρακτηρίστηκε ως άθεος και χλευάσθηκε με δημοσιεύματα στα έντυπα της εποχής σαν απόγονος των πιθήκων. Οι θεολογικοί κύκλοι προσπάθησαν με κάθε τρόπο να τον γελοιοποιήσουν. Όμως οι ισχυρισμοί τους, στην αντιπαράθεση της Θεολογίας της Παλαιάς Διαθήκης δεν ήταν επαρκώς βιώσιμοι. Αλλού υπήρχε το λάθος της θεωρίας του Δαρβίνου και αλλού «**χτυπούσαν**» τις απόψεις του οι διώκτες του. Σήμερα, σε μια περίοδο εκπληκτικής ανόδου της επιστήμης στις

αρχές και τις δομές του κόσμου, κάτω από το άγρυπνο μάτι της «κριτικής άποψης» η θεωρία του Δαρβίνου αποτελεί μία ουτοπία, μία πλάνη.

Κι αν πάρουμε τα πράγματα από την αρχή τους.

Ο Δαρβίνος υποστηρίζει ότι και ο άνθρωπος είναι ένα από τα είδη του ζωϊκού βασιλείου που «για κάποιους λόγους» απέκτησε εξελιγμένο εγκέφαλο και κατάφερε με την εφύια του να ξεφύγει από τα περιοριστικά πλαίσια της φυσικής επιλογής.

Είναι εύκολο να ανατραπεί αυτή η άποψη για τον πολύ απλό λόγο ότι ο ανθρώπινος εγκέφαλος δεν αποτελεί εξελικτικό στοιχείο της φύσης αλλά είναι ολοτελώς δημιουργημένος να παράγει λογική, σοφία και παντογνωσία, ενώ ο οποιοσδήποτε άλλος εγκέφαλος οποιουδήποτε ζώου είναι περιοριστικός και ατομικός. Είναι τόσο δύσκολο να σκεφθούμε ότι τα ζώα ποτέ δεν είχαν λογικό ενώ ο άνθρωπος είχε πάντα;

Οι απόψεις του
 Δαρβίνου αιφνιδίασαν την επιστημονική κοινότητα της εποχής του για τον απλό λόγο ότι, αν ίσχυε η θεωρία της εξέλιξης όπως την περιέγραφε, έπρεπε ο κάθε ηθικός άνθρωπος να ψάξει πίσω στο χρόνο, ν' ανακαλύψει τους προγόνους του, τους πιθήκους.

Η εγκεφαλική κατάσταση των ζώων είναι σταθερή και πάντα σε σχέση με την ανάγκη του ζειν. Στα ζώα η ανάγκη να φάνε δεν είναι συλλογισμός αλλά απαίτηση οργανική.

Είτε κρύνουν είτε ζεσταίνονται, η απάντηση βρίσκεται αιωνίως στη γούνα τους και όχι στη σκέψη τους.

Η αναπαραγωγή στο ζωϊκό βασίλειο είναι μόνο κτητικό δικαίωμα του ενστίκτου τους ενώ η αναπαραγωγή στον άνθρωπο ανήκει στην επιλογή, στη σκέψη του κοινωνικού γίνεσθαι και στον οικογενειακό θεσμό και επιτυγχάνεται με την κυρίαρχη κάλυψη της ηδονής. Εάν η φύση δεν μπορούσε καθημερινά να στρώσει μόνη της το τραπέζι για να φάνε τα φυτά και τα ζώα και μαζί τους ο άνθρωπος, θα υπήρχαν ζώα;

Αν δεχθούμε ότι οι σημερινοί άνθρωποι είναι οι χθερινοί πίθηκοι υπάρχει το ερώτημα ποιο ρόλο παίζουν οι χθεσινοί άνθρωποι και οι σημερινοί πίθηκοι.

Κανένας επιστήμονας μέχρι σήμερα δεν μπόρεσε να αποδείξει ότι η ανθρώπινη εφυΐα αποτελεί εξελικτικό επακόλουθο ενός μη εφρούς όντος σε εφυΐες.

Κανένας επιστήμονας δεν μπόρεσε να αποδείξει ότι ο γενετικός κώδικας των ειδών έχει τάση αλλαγής από είδους σε είδος.

Η γενετική αρχή περιλαμβάνει τα συγγενή στοιχεία του DNA σε όλα τα είδη των όντων του πλανήτη ώστε όλα να ανήκουν στο Ένα, ταυτόχρονα όμως ο γενετικός κώδικας του είδους επιτρέπει μόνον την ποιοτική βελτίωση του είδους και ποτέ την μετατροπή του σε άλλο είδος.

Η αγωνιώδης τάσις ορισμένων επιστημόνων να αποδείξουν ότι υπάρχει μία «**αρχή ζωής**» αποτελεί την μεγαλύτερη ύβρη για το Ολοτελές, το Πλήρες, το Αναλοιώτον, το Τέλειον και το Αιώνιον σχέδιον της Δημιουργίας. Η θεότητα, όπως την συνέλαβαν ο Πλάτων, ο Αριστοτέλης, ο Αναξαγόρας, ο Ηράκλειτος πρέπει να αποτελεί «αρχήν, πάσης αρχής» για κάθε διανοούμενο.

Ο Αριστοτέλης υποστηρίζει ότι «**μέσα στα έργα της Φύσεως κυριαρχεί ο Κανόνας. Όχι η τυφλή τύχη αλλά το Νόημα και ο Σκοπός**». Αυτός που θα μπορεί να αποδείξει, ότι στην αλλαγή από «**είδος εις είδος**» υπάρχει νόημα και σκοπός θα πρέπει να

Κανένας επιστήμονας
δεν μπόρεσε να αποδείξει
ότι ο γενετικός κώδικας
των ειδών έχει τάση
αλλαγής από είδους σε
είδος.

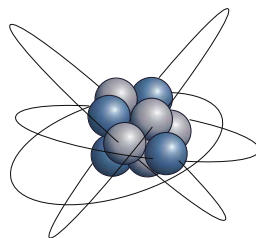
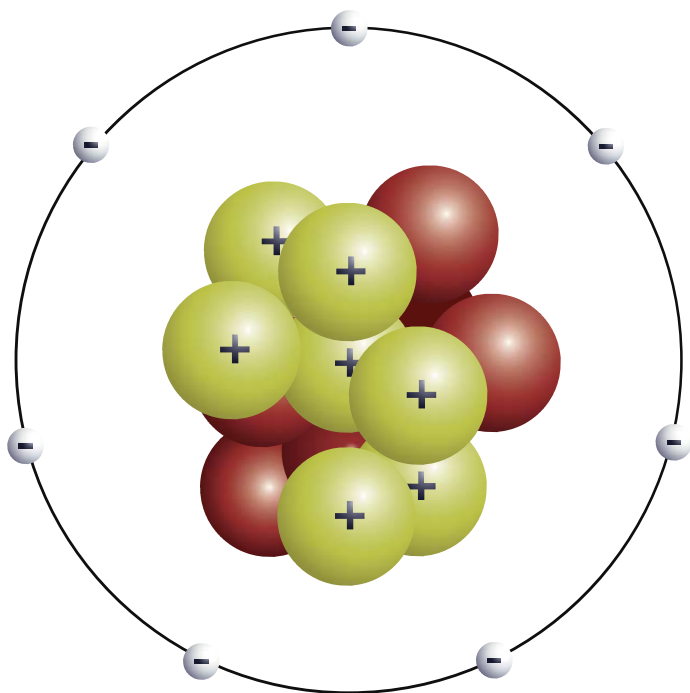
Αν ο Δαρβίνος είχε μελετήσει βαθιά τον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη ποτέ δεν θα έπαιρνε επάνω του τη βαρειά ευθύνη να τους απορρίψει.

πάρει Νόμπελ γιατί μπόρεσε και ανέτρεψε την ολοκληρωμένη δυνατότητα της Δημιουργίας. Ο Πλάτων, στον «**κόσμο των Ιδεών**» περιγράφει τα Αρχέτυπα. Τα Αρχέτυπα είναι οι βασικοί κώδικες λειτουργίας των νόμων. Τα Αρχέτυπα πάντοτε «**ήταν**» και πάντοτε «**είναι**». Οι νόμοι είναι άπειροι και αμετάβλητοι. Κάτω από αυτούς στεγάζονται τα είδη και τα γένη όλων των όντων της φύσης. Το Αρχέτυπο κάθε είδους έχει πολλαπλές δυνατότητες εξέλιξης που όμως δεν ξεπερνά ποτέ το ίδιο το είδος.

Το «είδος» δεν μπορεί να αλλάξει, γιατί έχει τη συνέχεια μέσα του.

Δεν μπορούμε να ισχυρισθούμε σήμερα ότι προερχόμαστε από τους πιθήκους, κι αυτοί από τα ψάρια, κι αυτά από τον πλαγκτόν, κι αυτός από ένα μονοκύτταρο οργανισμό. Αυτό λέγεται «**άσκηση βίας στην κοινή λογική**». Αν ο Δαρβίνος είχε μελετήσει βαθιά τον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη ποτέ δεν θα έπαιρνε επάνω του τη βαρειά ευθύνη να τους απορρίψει.

Η σύγχρονη αστροφυσική και η καινούργια θεωρία της Κβαντικής φυσικής μάς οδηγούν σταθερά στην κατανόηση των Αρχετύπων με βάση τα οποία δομείται το σύμπαν. Το άτομο αντιπροσωπεύει την βασική μονάδα της ύλης. Αποτελείται από ένα μικροσκοπικό πυρήνα πρωτονίων και νετρονίων ο

Το άτομο αντιπροσωπεύει την βασική μονάδα της ύλης. Αποτελείται από ένα μικροσκοπικό πυρήνα πρωτονίων και νετρονίων ο οποίος περιβάλλεται από ηλεκτρόνια.

ο οποίος περιβάλλεται από ηλεκτρόνια. Το άτομο, πάντα ήταν και πάντα **«θα είναι όπως είναι»**. Τα πρωτόνια είναι σωματίδια με θετικό ηλεκτρικό φορτίο. Μαζί με τα νετρόνια συνθέτουν τους πυρήνες των ατόμων. Τα πρωτόνια και τα νετρόνια πάντα ήταν και πάντα **«είναι αυτό που είναι»**. Τα ηλεκτρόνια είναι σωματίδια με αρνητικό ηλεκτρικό φορτίο που κινούνται γύρω από τον πυρήνα του ατόμου. Τα ηλεκτρόνια πάντα ήταν και πάντα **«είναι αυτό που είναι»**. Τα πρωτόνια, τα νετρόνια και τα ηλεκτρόνια αποτελούν τους 3 δομικούς λίθους από τους οποίους δημιουργούνται τα 92 βασικά είδη των χημικών ενώσεων. Από αυτά τα 92 είδη των ενώσεων δομείται ολόκληρο το σύμπαν.

Το ερώτημα τίθεται κάτω από την απλή Λογική: Το σύμπαν ανήκει σε σταθερά είδη, που ανήκουν σε σταθερές χημικές ενώσεις, που ανήκουν σε σταθερούς δομικούς λίθους, που ανήκουν σε κώδικες Αρχετύπων;

Γιατί τολμούν μερικοί επιστήμονες, σήμερα να ορθώνουν το ανάστημά τους κάτω από τη σκιά του Δαρβίνου και να προσπαθούν να καταρρίψουν το σκοπό και το νόημα της φύσης και του κόσμου;

Γιατί δεν τιμούν την επιλογή του Θεού να θέσει τον άνθρωπο στην κορυφή της Δημιουργίας;